

За разлика от закритите, откритите наранявания се срещат значително по-рядко. Процентният им дял е около 10-20. Характерно е, че при тях се нарушава преди всичко целостта на кожата. Това обстоятелство позволява те да се откриват лесно, непосредствено след възникването им.

Целта на терапията при откритите наранявания на млечната папила е запазване на кравата и удължаване на експлоатационния ѝ живот. Известно е, че кравите при които се доят само трите четвъртини се бракуват значително по-рано. По принцип лечението е свързано с големи разходи и усилия – както за ветеринарния лекар така и за фермера. Икономически то е изгодно само в случаите, когато се касае за ценно животно. Ако терапията не може да доведе до пълно възстановяване на млечната четвъртина и папила, то тя трябва да гарантира поне избягване усложненията, които могат да бъдат дори и животозастрашаващи. Често препоръчаните методи за лечебна интервенция в голяма степен са идеализирани и на практика те могат да се извършват само при много добри условия – наличие на операционна маса, подходящи инструменти, контрол и постоперативни грижи от страна на стопаните и ветеринарния лекар. Обикновено това не е реалност в практиката.

При открити наранявания на млечната жлеза се процедира по строго определен начин. В тази връзка фермерите и гледачите трябва да оказват непосредствена помощ на ветеринарния лекар, както при изясняване на обстоятелствата по нараняването, така и при самите лечебни манипулации. При анамнезата се проследява историята на болестта. Изясняване се кога е настъпило нараняването, датата на отелването, възрастта на животното, млечната продуктивност. Ако в една ферма или стадо откритите рани на млечната жлеза са често срещани, то тогава трябва решително да бъдат променени условията на отглеждане (гъстота на животните, големината на боксовете, подовото покритие). Също така трябва да се контролира и състоянието на копитата. Преди да се извърши самото изследване, животното трябва да се подготви. То трябва да се фиксира надеждно, най-добре в станок. Ветеринарният лекар извършва изследването и самото лекуване. Какво обаче трябва да знаят стопаните, тези които в крайна сметка решават съдбата на животните. Изхода от едно нараняване зависи от размера, вида и локализацията му. Паралелното наличие на мастит е изключително неблагоприятно. След клиничното изследване се определя дали ще се провежда терапия или пък животното ще се бракувано незабавно. Във връзка с гореспоменатото съществуват няколко варианта, всеки от които изисква специфична намеса.

### 1. Нараняване на върха на млечната папила.

## Открити наранявания на млечната папила

Написано от Administrator  
Събота, 24 Юли 2010 17:21 -

---

Това дали ще се предприеме консервативна или хирургична терапия зависи от степента на разрушаване на папиларния канал и/или цистерната. Проникващите рани се манифестират външно чрез изтичане на мляко от наранената област.

**Ако папиларния канал и/или цицковата цистерна не са разрушени е препоръчителна консервативната терапия.** Възможно е, тя да се осъществи в доилната зала или в станците, където се извършва преглед и обслужване на копитата.

Животното задължително трябва да се обезболи. В основата си, млечната папила се пристяга с чревни клампи. Посредством местна инфилтративна анестезия се прилага локален анестетик в проксималната третина на млечната папила. С ножица се проправя проходимостта на върха на млечната папила, като се отстраняват некротичните тъкани. Вида и избора на по-нататъшните грижи зависи от конкретните условия във фермата. Съществува възможност, при която се извършва ежедневно почистване на раната с разтвор на йод. Друга вариант е налагане на превръзка. В условията на практиката намирането на здрава и надеждна превръзка представлява истинско предизвикателство както за ветеринарния лекар, така и за фермера. След около 7 дни настъпва надеждно заздравяване на раната. Това кога засегнатата четвъртина ще може да се дои отново зависи от едновременното наличие на мастит. В случай, че няма признаци на възпалителен процес, е възможно млечната четвъртина да се пресуши под протекцията на антибиотици, с цел да се използва през следващата лактация. Другата съществуваща възможност е, след приложение на локален антибиотик, в зависимост от големината и дълбочината на раната, до 10 дни отново да се предприемат опити за издояване.

При наличие на мастит намаляват драстично изгледите за успешна терапия. В тези случаи е целесъобразно, ежедневно, с помощта на канюла да се отстранява секерета от млечната цистерна и животното да се третира системно и локално с антибиотици. Машинното доене е невъзможно, следствие силната болка и отбранителните движения при доене.

**Ако папиларния канал и/или цистерната са разкъсани, задължително трябва да се предприеме хирургична терапия.** В случая съществуват две терапевтични възможности: открита или закрита ампутация на млечната папила. Откритата ампутация е най-често прилагания метод и е единствена възможност при наличие на

## **Открити наранявания на млечната папила**

Написано от Administrator  
Събота, 24 Юли 2010 17:21 -

---

мастит. Процедира се по следния начин – животното се фиксира и обезболява, в основата на млечната папила се поставят чревни клампи. След това се разрязва върха на млечната папила с остър скалпел или ножица. За да се предотврати слепването на раневите ръбове, в цистерната се поставя пластмасова тръбичка, която да се закрепя чрез единични шевове.

По този начин секретът изтича безпрепятствено. Лошото е, че при наличие на мастит инфекцията се разпространява в околната среда. Ясно е също така, че животни с открита ампутация се изключват много бързо от стадото.

Ако не съществува мастит, ветеринарният лекар извършва закрыта ампутация на млечната папила.

## **2. Рани на млечната папила с образуване на тъканни лапички**

Представяват кожни рани без проникване и перфорация на лигавицата на цистерната. Принципно съществуват две възможности за терапия. Най-простата е да се отстранят образуваните лапички и засегнатата млечна четвъртина да се пресуши. След това раните заздравяват вторично. Във втория случай кожната лапичка се зашива. Условие за това е да не са минали повече от 12 часа от нараняването. След нанасяне на шевове млечната четвъртина се пресушава временно. След около 8 дни конците се отстраняват. Едва на 14-я ден след операцията може да се предприеме опит животното да се дои отново.

## **3. Нараняване на млечната папила без засягане на върха ѝ, с разрушаване на кожата, съдово-мускулния слой и лигавицата на млечната цистерна.**

Диагнозата се поставя относително лесно. От раната изтича мляко. В зависимост от вида ѝ, то изтича спонтанно или само при опити за издояване. В тези случаи е възможно единствено хирургическото лечение.

Когато раната е неусложнена, не съществува мастит и при своевременна намеса от страна на ветеринарния лекар млечната четвъртина се запазва.

Ако обаче млечните палили са силно травматизирани, разкъсани или размачкани, единственото правилно решение е извършване на ампутация. И в тези случаи важи

## Открити наранявания на млечната папила

Написано от Administrator  
Събота, 24 Юли 2010 17:21 -

---

принципа, че при наличие на мастит се извършва открита, а при липса на мастит - закрыта ампутация.

По време на следоперативния период областта на раната трябва да се пази чиста и суха. Друго важно условие е гарантирането на покой на засегнатата област.

За фермерите и гледачите на животните е много важно да знаят профилактичните мероприятия, чието приложение в много голяма степен ще гарантира предпазването на млечната жлеза от така нежеланите наранявания. На първо място това са леглата, които трябва да бъдат достатъчно широки. Да се избягва пренаселеността в оборите. По отношение на подовото покритие, най-подходящо е гуменото. То в най-голяма степен гарантира необходимия комфорт на животните, стабилност и сигурност при придвижване и изправяне, правилно израстване и здравина на копита. По този начин рискът от застъпване и премачкване на млечните папили ще се сведе до минимум. Освен всичко друго, системната борба срещу гризачите и злонравите кучета ще премахне опасността от възникване на ухапни рани на млечната жлеза. В помещенията където се отглеждат животните, както и в дворчетата за разходка трябва да се отстранят всички остри и режещи предмети. Да се внимава особено с торната лента. По време на пашата да се избягва движението на кравите в близост до огради, плетове, тел, салкъми и бодливи храсти. Животните не трябва да прескачат опасни препятствия, които могат да предизвикат нараняване.

*По материали на Dr. St. Moesenfechtel, ( Nutztierpraxis Aktuell, Sept.2004)*

## Открити наранявания на млечната папила

Написано от Administrator

Събота, 24 Юли 2010 17:21 -

---